

رابطه درآمد کشورها با رضایت مردم از زندگی / چه میزان پول خوشبختی می‌آورد

یک گروه از محققان با بررسی پرسش نقش توسعه اقتصادی در احساس خوشبختی و رضایت از زندگی در نهایت اعلام کردند که ثروت می‌تواند خوشبختی به همراه داشته باشد ...

یک گروه از محققان با بررسی پرسش نقش توسعه اقتصادی در احساس خوشبختی و رضایت از زندگی در نهایت اعلام کردند که ثروت می‌تواند خوشبختی به همراه داشته باشد اما این شرایط تنها زمانی عملی است که درآمد فرد بیشتر از 36 هزار دلار در سال باشد.

به گزارش خبرگزاری مهر، اقتصاددانها با بررسی این پرسش که آیا توسعه اقتصادی توان خرید خوشبختی را دارد یا خیر به این نتیجه رسیده است که رضایت از زندگی در میان افرادی که در ثروتمندترین کشورها زندگی می‌کنند کاهش یافته است.

تحقیقات انجام شده توسط یوجینیو پروتو از دانشگاه وارویک و آلدو راستچینی از دانشگاه مینه سوتا همانطور که انتظار می‌رفت به این نتیجه رسید که سطح رضایت از زندگی با ثروت کشور افزایش می‌یابد تا مردم بتوانند نیازهای اولیه خود را تأمین کنند.

این درحالی است که نتیجه شگفت‌انگیز اینجاست که وقتی در آمد به یک سطح مشخصی می‌رسد (حدود 36 هزار دلار) سطح رضایت از زندگی به اوج خود می‌رسد و پس از آن در کشورهای بسیار ثروتمند اندکی کاهش می‌یابد.

محققان اظهار داشتند تحقیقات ما یک نتیجه بسیار شگفت‌انگیز داشت که تاکنون گزارش نشده بود به نظر می‌رسد که سطح رضایت از زندگی پس از یک سطح مشخص از ثروت کاهش می‌یابد.

این تحقیق نشان می‌دهد که افرادی که در کشورهای زندگی می‌کنند که سرانه تولید ناخالص ملی آنها کمتر از 6700 دلار است 12 درصد بیشتر از کشورهایایی که سرانه تولید ناخالص ملی آنها حدود 18 هزار دلار بود، به بیشترین سطح رضایت از زندگی دست یافته اند.

وقتی که کشورها به سرانه تولید ناخالص ملی حدود 36 هزار و 400 دلار دست یافتند افزایش سطح شادی که ثروت به ارمغان می‌آورد کمتر مشهود است.

بین این سطح و بالاترین سطح سرانه تولید ناخالص ملی یعنی رقم 54 هزار دلار احتمال گزارش بالاترین سطح رضایت از زندگی تغییر می‌می‌کند.

نتایج این تحقیق به طور گسترده در ارتباط با پارادوکس استرلین قرار می‌گیرد که اعلام کرده است ارتباط رضایت از زندگی و تولید ناخالص ملی در کشورهای غنی کما بیش در یک سطح است.

پارادوکس استرلین که از نام اقتصاد دان ریچارد استرلین برگرفته شده است بیان می‌کند که درآمد بالا لزوماً افراد را شادمان تر نمی‌کند. این نظریه از سال 1974 که بیان شد نظرات اقتصاددانها را دچار تحولات بسیاری کرده است.